

Written by - மருகப்பதி -

Tuesday, 03 July 2018 19:50 - Last Updated Tuesday, 03 July 2018 19:55

ஈழத்து தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் ஊடகத்துறைகளின் வளர்ச்சியில் காத்திரமான பங்களிப்புகளை வழங்கியவர்களின் வரிசையில் ராஜபீரீ காந்தன் அவர்களும் குறிப்பிடத்தகுந்தவர். வடமராட்சியில் வதிரி என்னும் கிராமத்தில் 1948 ஆம் ஆண்டு பிறந்து தனது 56 ஆவது வயதில் கொழும்பில் மறைந்தார். சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம், திறனாய்வு, இதழியல், மொழிபெயர்ப்பு முதலான துறைகளில் ஈடுபட்டவர். வடமராட்சியில் அபிநிலை மக்களின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்காகவும் மறுமலர்ச்சிக்காகவும் கடுமையாக உழைத்த பெரியார் சேரன் அவர்களினால் எழுதப்பட்ட சூயசரிதையை கையெழுத்துப் பிரதியிலிருந்து அச்சுப் பிரதியாக பதிப்பித்து வெளியிட்டவரும் ராஜபீரீ காந்தன் தான்! அழகான சூயசரிதையின் தினால் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட சிறுகதைகள் (நீதிபதியின் மகன்), நாவல் (மிஸ்டர் மீன்) ஆகியனவற்றை தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். இவரது காலச்சாளரம் சிறுகதைத் தொகுதிகளும் நீதிபதியின் மகன் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களும் தேசிய சாகித்திய விருதுகள் கிடைத்துள்ளன. கொழும்பில் சோவியத் துறைகத்தின் தகவல் பிரிவில் இவர் பணியாற்றிய காலத்தில் சோவியத் நாடு, சோஷலிஸம் - தத்துவமும் நடமாடும் மறையும், மற்றும் புதிய உலகம், சக்தி ஆகிய இதழ்களின் ஆசிரியர் குழுவிலும் பணியாற்றி ஊடகவியலாளராக தனது எழுத்துப் பணிகளைத் தொடர்ந்தார். கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் பத்திரிகைத்துறை பாடநெறியிலும் பயிற்சி பெற்றிருந்த ராஜபீரீ காந்தனின் சிறுகதைகள் ஆங்கிலம், ரஷ்யா உருசியன், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டன. இலங்கை மாற்றப்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் சர்வதேச செயலாளராகவும் இயங்கியிருக்கும் ராஜபீரீ காந்தன், கொழும்பில் லகே ஹவுஸ் நிறுவனத்தின் தினகரன் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியவர். 2004 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 20 ஆம் திகதி மறைந்தார். எனது நடுகு சத்தூக்க நூல்களும் ராஜபீரீ காந்தன் மறைந்ததையடுத்து, ராஜபீரீ காந்தன் நினைவுகள் என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டன.

Written by - முருகப்பதி -

Tuesday, 03 July 2018 19:50 - Last Updated Tuesday, 03 July 2018 19:55

அவஸ்திரலீயாவாக்கு நான் 1987 இல் புலம்பெயர்ந்து வந்தபின்னர், குறிப்பிட்ட ஆண்டு முதல் அவர் மறைந்த 2004 ஏப்ரல் மாதம் வரையில் அவர் எனக்கு எழுதியிருக்கும் கடிதங்கள் ஏராளம். அவை இலக்கியம், சமீகம், அரசியல், எழுத்துலகம் பற்றிய செய்திகளையும் ஆவணப்படுத்துதியிருக்கும். அழகிய சின்னச்சின்ன எழுத்துக்களில் அவரது கடிதங்கள் அவரது எளிமையான இயல்புகளையும் பச்சையிருக்கும். 1987 ஆம் ஆண்டில் அன்றைய ஜே.ஆர். ஜயேவர்தனாவின் பதவிக் காலத்தில் வடமராட்சியில் பாதுகாப்பு அமைச்சர் லலித் அத்துலத் முதலியின் உத்தரவின் பேரில் இடம் பெற்ற "ஓப்பரேஷன் லிபரேஷன்" தாக்குதல் ஆக்கிரமிப்பை பற்றி ராஜீவ் காந்தன் எனக்கு எழுதிய இக்கடிதம் திரிவிக்கும் செய்திகளிலிருந்து ஈழப்போராட்டத்தின் மூன்றாக நசுக்குவதற்காக 1987 இலயே நடுத்தப்பட்ட ஓத்திகையாகவும் அந்த "ஓப்பரேஷன் லிபரேஷன்" தாக்குதல் ஆக்கிரமிப்பை அவதானிக்கலாம். குறிப்பிட்ட "ஓப்பரேஷன் லிபரேஷன்" தாக்குதல் ஆக்கிரமிப்பின்மேல், இந்தியா வடமராட்சியில் விமானங்கள் மீலம் உணவுப்பொட்டலங்களை வீசி மறறும் ஒரு ஆக்கிரமிப்புக்கு அடிகலையிது. அதன்பின்னர் அமதி காக் வந்த இந்தியப் படகுகளின் காலம், அதன்பின்னரும் நீடித்த போர்க் காலம், இறுதிக் கட்டம் எளிவாய்க் காலம் அவலம் பற்றி தொடர்ச்சியாக ஆவணங்களும் நூல்களும் பத்தி எழுத்துக்களும் வளியாகின்றன. ராஜீவ் காந்தன் கொழும்பிலிருந்து 14-07-1987 ஆம் திகதி எனக்கு எழுதிய இக்கடிதம் அன்றைய வடமராட்சி சம்பவங்களையும் தொகுத்துச்சொல்கின்றது.

கொழும்பு
14-07-1987

எனதன்புப்பிபதிக்கு,

ஊரில் நடந்த சம்பவங்களையெனக்கொண்ட அறியத்தருகிறேன். நான் 14-04-87 ந்திகதி புதுவருட்கொண்டாட்ட விடும்புகைக்குச்சென்று, திரும்ப கொழும்பிற்கு வரமுடியாத நிலையேற்பட்டதால் இந்த கசப்பான அனுபவங்களை நேறிப் பெறும் அனுபவம் கிட்டியது.

பாக்கியவாசாவில் (எனது வீட்டில்) கம்பர்மலையைச்சேர்ந்த மீன்று குடும்பங்கள் கடந்த பதினொரு மாதங்களாக வாழ்ந்து வருகின்றன. இதில் ஒரு குடும்பத்தலைவரான இராசன் எனபவர், ஏப்ரல் மாதம் (காங்கசேனதுறசீ மநெது தொழிற்சாலையில் Security officer) இவர் 17-4-87 ந்திகதி இராணுவத்தினரால் சித்திரவதை செய்யப்பட்டது கொல்லப்பட்டார். அவருடைய மரணச்சடங்குகளை விமானக்குண்டு வீச்சுக்களாக கிடையில் பாக்கியவாசாவில் நடாத்தினோம். பின்னர் எங்கள் சகோதரான சற்குணம் கண்ணிவெடியில் சிக்குண்டு மரணமானார். இதுவே பொடியளின் இராணுவ மரியாதையுடன் வடமராட்சியில் நடந்த இறுதி மரணச்சடங்கு, 26-05-1987 ந்திகதி முதல் பல குண்டு வீச்சு விமானங்கள் V.V.T. யிலிருந்து குண்டு வீச்சினை ஆரம்பித்தன. இத்தாலிய மராச்சிப்பிபொம்பர்கள், ஹலெகொப்டர்கள், அவரோ விமானங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பகல் முழுக இவையெண்குண்டுகளை வீச்ச இரவில் V.V.T., தொண்டமனாறு, பருத்தித்திறை இராணுவ முகாம்களிலிருந்தும் இவற்றைச்சுற்றியுள்ள கடற் பிரதேசங்களிலிருந்தும் ஆட்டிலி ஷெல்சு சுடப்பட்டும்.

Written by - மருகப்பதி -

Tuesday, 03 July 2018 19:50 - Last Updated Tuesday, 03 July 2018 19:55

நள்ளிரவிற்குப் பின் அமர்த்தியில் லை. 24-05-1987 ந்திகதி இரவா 12. 30 மணியளவில் ஓர் ஹலெலி சூட்டகக் கொண்டே வந்தது. நாங்கள் குழந்தைகளையும் தபுக்கிக்கொண்டு, அண்ணாவீட்டிற்கு (எமது வீட்டிலிருந்து சூமார் நபுறம் ற்றர்தபுரம்) ஓடினோம். அங்கு பதுங்கு குழிகளில் இருந்தோம். இடையில் ஓய்வு கிடத்தால் உணவு சமத்தது உண்போம்.

இக்காலப்பகுதிகளில் இராணுவத்தினர் "யாழ்ப்பாண வானொலி" ஒன்றை ஆரம்பித்தனர். 29,-30-5-87 ந்திகதிகளில் வடமராட்சிப் பிரதேசத்தில் 48 மணித்தியால ஊரடங்குச்சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. இங்குள்ள மக்கள் யாவரும் குறித்த சில கோயில்களாகுச்சென்று தங்குமாறு ஹலெலி துண்டிப்பிரசுரங்களை வீசியது. ஆயிரக்கணக்கான இராணுவத்தினர் ஹலெலிகள் மலம் முள்ளியிலும் மண்டானிலும் இறக்கப்பட்டார்கள். எங்கள் பிவறகரபைபிள்ளையார் கோயிலில் V.V.T., பொலிகண்டி, நவிண்டில், கொற்றாவத்தை, ஓடை, மாலிச்சந்தியிலிருந்து சூமார் இருபதினாயிரம் பரேவந்து சரேந்தனர். இதனால், திருவதிகை, கயிலம், பிவறகரபை, பனவைடலிககாணி, வதேப்பள்ளிக்கட்டம், தமிழ்மன்றம், தவேரையாளி இந்துக்கல்லரி ஆகிய இடங்களில் சூமார் இருபதினாயிரம் பரே அகதிகளாகக் கட்டினோம். இவ்வளவுபரேக்கும் ஓர் மலசல கட்டம் கட்ட இல்லலை. மிகப்பலருக்கு உடத்த உடகைளத்தவிர வறேதெவூமில்லை. உணவில்லை, குழந்தைகளாகுக்கட்டப்பாலில்லை. அலவாயசைச்சரேந்தவர்கள் பலர் மத்தூமாரி அம்மன்கோயிலிலும் சிலர் சமணந்தறபைபிள்ளையார் கோயிலிலும் இருந்தனர். 29-05-87 இரவா மத்தூமாரியம்மன்கோயில் ஷலெல்தாககுதலுக்குள்ளாகப்பட்டது. சூமார் 150 பரே கோயிலில் கொல்லப்பட்டார்கள்.

அவ்ரோ விமானத்திலிருந்து வீசப்பட்ட குண்டுகள் இரண்டு அலவாயில் விழந்தன. சில வீடுகள் சதேமடநைதன. 30-05-87 இராணுவத்தினர் வீதிகைளத்தவிரத்தது, காணிகளூடாகவும் வீடுகளூடாகவும் சூட்டகக் கொண்டே வந்தனர். நாம் தங்கியிருந்த பிவறகரபைபிள்ளையார் கோயிலுக்கு வந்ததும் சூடுவதெநிறுத்தினர். 15-30 வயதிற்கிடபைபட்ட இளஞரகளை வரூமாறும் தாம் அறிவூரகை கறிவிட்டது உடனே விடுவதாகவும் கறியதயைடத்தது, பறறரோககளே குழந்தைகளை கட்டிச்சென்று கொடத்தனர். இக்கோயிலிருந்து 746 பரே கட்டிச்சலெல்லப்பட்டனர். வடமராட்சியிலிருந்து மொத்தம் 2786 இளஞரகை கதைசய்யப்பட்டது சித்திரவதகைகளுடன் V.V.T. க்கு நடத்திச்சென்று கப்பலில் காலித்தூறமைகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டனர். அன்று மாலை, இராணுவத்தினர் அரிசி, மா, சீனி, தயேலலை, குழந்தைகள் பாலமா போன்றவற்றைச் சிறிய அளவில் தந்தனர். இவற்றைக்கொண்டு கஞ்சி, தனேர் கோயிலிலயே தயாரித்து பகிரந்தோம். இராணுவத்தினர் நலெலியடி ம.ம.வி, புலலோலி ஆகிய இடங்களிலும் உடப்பிட்பியிலும் ஓரளவு பரெய மூகாமகளை அமத்தனர். பின்னர் பொது மக்களுடன் சகஜமாகப்பழக ஆரம்பித்தனர்.

காலியில் விசாரணை முடிந்து மத்தலாவது தொகுதி இளஞரகை விமான மலம் பலாலிகக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது பின்னர் இராணுவ வாகனங்களில் கடற்கரை வீதிவழியாக பரூத்தித்தூறகைக்குக் கொண்டு வரூகையில், சக்கோட்டையில் பொடியளின்கண்ணிவெடியில் தவறுதலாக சூமார் 20 இளஞரகை கொல்லப்பட்டனர். இதனால் அடத்த தொகுதி இளஞரகை கப்பலில் காங்கசேன்தூறவை வந்து பின்னர் பரூத்தித்தூறவை வந்து, மந்திகை மூகாமிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது பறறரோரிடம் ஓப்டகை கப்பட்டனர்.

யாவரூம் உணவு பறூவதற்கு பரெிதும் சிரமப்பட்டோம். கோயிலில் கஞ்சி

Written by - மருகப்பதி -

Tuesday, 03 July 2018 19:50 - Last Updated Tuesday, 03 July 2018 19:55

காய்ச்சிக்கொடும் தோம் . 4-6-87 பிற்பகல் ஐந்து மணியளவில் இந்திய விமானங்கள் வந்தபோது மீண்டும் விசயம் தரையாமையால் கலங்கினோம் . பின்னர் வானொலிச்செய்தி மலம் உண்மையறிந்து ஆறுதலடைய முடிந்தது . அடுத்த நாளே இலங்கை அரசு இராணுவ மலம் அரிசி, மா, சீனி போன்றவை இலவசமாக வழங்கியது . எமது பகுதியில் ஷலெ அபிப்பது நிறுத்தப்பட்டது . ஹலெலிகள் வருவதை நிறுத்திக்கொண்டன . ஓரூர் கடகைகள் திறக்கப்பட்டன . உண்மையாகவே 29 ந்திகதிவரை பலர் கிணற்று நீரம்மட்டும் குடித்தே உயிர் வாழ்ந்தனர் . நமது கிராமத்தவர்கள் வீடுகளுக்கே சசென்றோம் . பொலிகண்டி, நவிண்டில் , கொற்றாவத்தையைச் சேர்ந்தவர்களும் படிப்படியாக வீடுகளுக்கே திரும்பினர் .

22-06-87 பிற்பகல் கொழும்பு வந்தனே . கடிதங்கள் மலபைலால் குவிந்திருந்தன . உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் உறவினர்களும் நண்பர்களும் தலபைசேயில் தலடர்புகொண்டவாறே இருந்தனர் . சரவதசே நிறுவனங்கள் சில நீண்ட நேரம் படைகண்டன . ஆறுதலாக மிச்சுவிட முடிந்தது . 27-06-87 இல்டொமினிக் ஜீவாவின் மணிவிழா யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்தது . அடுத்த நாள் கொழும்பு வந்தார் . இ.ம.எ.ச . சார்பிலும் மணிவிழாக் குழுவும் சார்பிலும் இருவருந்துகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன . ஐந்து நாட்களின் பின் ஜீவாயாழ்ப்பாணம் திரும்பினார் .

பின்னர் 05-07-1987 (இரவு 8-10) பொடியள் நல்லியபி ம.ம.வி . மகாமதை தாக்கி பரூஞ்சதேம் விளவைத்ததுடன் , நேரடி மதேதல ஆரம்பித்தார்கள் . சகல இராணுவ மகாம்களும் இரவு பகலாக ஷலெ மழை பொழிந்துகொண்டே இருந்தன . யாழ்ப்பாண வானொலி மலமும் ஹலெயிலிருந்து வீசப்பட்டதுண்டுப் பிரசாரங்கள் மலமும் வடமராட்சி மக்கள் , வலெயிறேமாரூ கடைக்கொள்ளப்பட்டனர் . 10-07-87 ந்திகதி, சிலர் கொழும்பு வந்துவிட்டனர் . எனது மனவை இரு தங்ககைகள் , எனது குழந்தைகள் இடம்பயெர்ந்து சலெலும் போது கொழும்பு சலெ வதாகச் சலென்னார்களாம் . இக்கடிதம் எழுதும் வரை அவர்கள் எங்கிருக்கிறார்கள் எனபது தரையவில்லை . ஓவ்வொரு நாளும் ரயில் நிலையத்திற்குப் போய் காத்திருப்பனே . எனப்பைப்பால் பலர் அங்கு வருகிறார்கள் . 20-07-87 ந்திகதி மாலவை வழக்கம் போல மரூதானை ரயில் நிலையத்திற்குப் போனனே . மனவை குழந்தைகள் இருவர் , மனவையின் தங்கயைர் இருவர் அகதிகளாக வந்திருந்தனர் . மாற்றுட்புக கட்ட கொழும்பிலயே வாங்கவணை பியிருந்தது . இலங்கை - இந்திய சமாதான ஓபந்தம் கசை சாத தாகிய பின்னர் , இந்திய சமாதானப்படயினர் வந்துசேர்ந்த இருவாரங்களின் பின்னர் மதை துனிகள் இருவரும் ஊருக்கே திரும்பிச் சசென்றனர் .

சில வாரங்கள் நீடித்த அமதை, இளஞரர்களிடயில் ஏற்பட்ட மதேதல்களினால் மீண்டும் குலரைத்தது . கோட்டை ரயில் சவேவை கிளிநொச்சியுடன் நிறுத்தப்பட்டது . பாலிகளின் பிரசாரப் பிரிவாதலவைர் திலீபன் (23 வயது) சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார் . நீர்க்கட்ட அருந்துவதில்லை . அநகேமாக இவ்வாரத்தினுள் இறந்துவிடக்கூடும் என அஞ்சப்படுகிறது . ஐந்து கோரிக் ககைவை வதைத்தே இந்த உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார் . இவருக்கு ஆதரவாக யாழ்ப்பாணத்தில் சில இடங்களில் வறே சிலரும் உண்ணாவிரதம் இருக்கின்றனர் . பதின்னாராவது நாள் திலீபன் இறந்துவிட்டார் . இவருடயை உயிர்த்தியாகத்தின் பின்னர் , பாலிகளின் கோரிக் கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, இந்தியத்திதுவர் பிக்ஸிறுக்கும் பிரபாகரனுக்கும் இடயில் சபெட்டெம்பர் 28 ந்திகதி ஓபந்தம் ஒன்று கசை சாத திடப்பட்டது . மலேமும் விபரங்களை பின்னர் எழுதுகின்றனே . நீர்கொழும்புக்கு இன்னமும் போகவில்லை . போய் வந்த பின்பு எழுதுவனே .

Written by - மருகபதி -

Tuesday, 03 July 2018 19:50 - Last Updated Tuesday, 03 July 2018 19:55

என்றும் அன்புள்ள
உங்கள் ரீ காந்தன்

(எனது பிற்குறிப்பு: ஈழப்போர் ஏன் நீண்டகாலம் நீடித்தது..? என்பதை ஆராய்வதற்காகவும் ஆணைக்குழு ஒன்று அமைக்கப்படவேண்டும் என்ற காரல் வளையாகியிருக்கிறது! "விடாக்கண்டர்களும் கொடாக்கண்டர்களும்" இருந்தால் போர்கள் நீடிக்கும் தானே...?! என்ற உண்மையைத் தான் அந்தக் காரலுக்கு பதிலாகச் சொல்ல முடியும்! - மருகபதி)

(நன்றி: "நடூ" இணையம் பிரான்ஸ்)

பதிவுகளுக்கு அனுப்பியவர்: மருகபதி letchumananm@gmail.com